

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 25Ek/1794/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119399736
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119399736.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 v konaní zast.: Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o. so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti povinnému: S. O., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. XXX, XXX XX lža, o vymożenie peňažnej pohľadávky vo výške 2.565,28 EUR s príslušenstvom a trov exekučného konania, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/1794/2019 zo dňa 26. februára 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/1794/2019 zo dňa 26. 2. 2020 z a m i e t a .

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 25Ek/1794/2019 zo dňa 26. 2. 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 26.2.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 25Ek/1794/2019, ktorým zamietol návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti trov exekúcie oprávneného vo výške 59,79 Eur podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 53 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1, § 199e zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17.10.2019 domáhal od povinného vymożenia sumy 2.565,28 Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-84 zo dňa 23.05.2016, rozsudku Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-125 zo dňa 14.02.2018 a uznesenia Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-137 zo dňa 11.09.2019. Ďalej uviedla, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie v časti F) formulára (Trov exekúcie - oprávnený) uplatnil nárok na trovy exekúcie v sume 221,30 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 204,80 Eur. Súčasne v odôvodnení trov oprávnený uviedol, že špecifikácia trov právneho zastúpenia oprávneného je v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom základná sadzba tarifnej odmeny advokáta za jeden úkon právnej služby je vypočítaná podľa § 10 a nasl. vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. zo sumy 4.073,12 EUR = 151,05 EUR. Odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 13a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. = 75,53 EUR. Režijný paušál (RP) podľa § 16 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. = 9,80 EUR (rok 2019). Daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. = 20% z odmeny advokáta a náhrad podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. za 1. Prevzatie a príprava zastúpenia vo výške 75,53 EUR + 9,80 EUR + 20%DPH =

102,40 EUR a za 2. Návrh na vykonanie exekúcie 75,53 EUR + 9,80 EUR + 20% DPH = 102,40 EUR, čo je spolu 204,80 EUR. Nakoľko v danej veci súd konajúci prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky zistil, že uplatnené trovy právneho zastúpenia si oprávnený vyčíslil v nesprávnej výške, a preto ho výzvou na opravu návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 16.12.2019 vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby v súdom stanovenej lehote odstránil vady návrhu, pričom o následkoch neodstránenia väd bol oprávnený poučený. Dňa 08.01.2020 bolo súdu doručené podanie právneho zástupcu oprávneného označené ako „Vyjadrenie k výzve“, v ktorom oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že s názorom súdu uvedenom vo výzve sa nestotožňuje, pričom má za to, že zo žiadneho ustanovenia vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj ako „vyhláška MS SR č. 655/2004“) ani zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“ alebo „EP“) nevyplýva, že tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní by sa mala počítať výlučne z istiny. Práve naopak, základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, ktorým je v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky (istina, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta, trovy exekúcie oprávneného). V tejto súvislosti zároveň poukázal na dve uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica, konkrétne sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017 a sp. zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019.

3. Ďalej vyššia súdna úradníčka uviedla, že preskúmala predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, vrátane správnosti vyčíslenia v návrhu uplatnených trov exekúcie oprávneného v nadväznosti na ust. § 9 až 14 vyhlášky, na ktoré odkazuje Exekučný poriadok v ustanovení § 199e. Ohľadom určenia tarifnej hodnoty, z ktorej sa vychádza pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny pri poskytovaní právnych služieb advokátom, uviedla, že podľa § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky pojednáva o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou vecí alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby, Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítavajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“ (Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, 2015 str. 62).

4. Ďalej poukázala na ustálenú judikatúru potvrdzujúcu jej právny názor, ktorá vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 8ECdo 238/2014, sp. zn. 8ECdo 98/2015, resp. sp. zn. 3 Oboer 134/2015), podľa ktorých dovolací súd vzal pri priznávaní náhrady trov právneho zastúpenia za základe pre výpočet tarifnej odmeny iba istinu vymáhaného nároku. Súčasne k poukazu oprávneného na rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica uviedla, že nejde o rozhodnutia, by boli pre súd záväzné. Rovnako pre úplnosť ešte uviedla, že odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Avšak je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania.

5. Nakoniec uzavrela, že pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistila rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 199e Exekučného poriadku, nakoľko prevyšujúcu časť trov právneho zastúpenia nepovažuje za uplatnenú v zmysle Vyhlášky, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v časti vymáhania trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 59,79 Eur zamietla.

6. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej skonštatoval, že oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie počítal tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z vymáhaného nároku, t. j. aj z istiny, aj z príslušenstva pohľadávky (úroky z omeškania, náhrada trov konania). Právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka, v zmysle ktorého by sa tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní mala počítať výlučne z istiny priznanej exekučným titulom (a nie aj z príslušenstva), oprávnený považuje za nesprávne. Ďalej uviedol, že zo žiadneho ustanovenia vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj ako „vyhláška MS SR č. 655/2004“), ani zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“ alebo „EP“) nevyplýva, že tarifná hodnota právnej služby v exekučnom konaní by sa mala počítať výlučne z istiny. Práve naopak základom tarifnej hodnoty je vymáhaný nárok v exekučnom konaní, ktorým je v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku aj príslušenstvo pohľadávky (istina, opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky, kapitalizované príslušenstvo pohľadávky, zmluvná pokuta, trovy exekúcie oprávneného). Oprávnený v ďalšej časti sťažnosti poukázal na body 19, 20, 21, 28, 29, 30, 31 a 33 odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017 a tiež na body 15 a 16 odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 19Ek/609/2019 zo dňa 19.07.2019, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

7. Súčasne vo svojej sťažnosti uviedol, že pokiaľ v napadnutom rozhodnutí vyšší súdny úradník poukazuje na niektoré rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky, k tomu oprávnený uvádza, že súd v daných rozhodnutiach riešil právnu otázku tarifnej hodnoty v základnom (nachádzacom) konaní a žiadnym spôsobom sa nevyjadroval k právnej otázke tarifnej hodnoty v exekučnom konaní. Ako vyššie preukázali práve v exekučnom konaní je nutné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, čo však neplatí pre základné (nachádzacie) konanie. Keďže sa právna otázka tarifnej hodnoty týka exekučného konania, závery predmetných rozhodnutí všeobecných súdov SR sú pre dané (exekučné) konanie neaplikovateľné.

8. A na záver právny zástupca oprávneného uviedol, že pri určení tarifnej hodnoty za úkon právnej služby je nutné rozlišovať medzi exekučným konaním a základným (nachádzacím) konaním. Základom tarifnej hodnoty v exekučnom konaní je vymáhaný nárok, čo znamená, že v exekučnom konaní je potrebné počítať tarifnú hodnotu za úkon právnej služby z istiny aj z príslušenstva, zatiaľ čo v základnom (nachádzacom) konaní je základom tarifnej hodnoty istina. V súlade s vyššie uvedeným je nepochybné, že oprávnený si uplatnil trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní v súlade s Exekučným poriadkom ako aj vyhláškou MS SR č. 655/2004. Súd prvej inštancie zamietnutím návrhu na vykonanie exekúcie v pomernej časti trov právneho zastúpenia z dôvodu, že tarifnú hodnotu za úkon právnej služby počítal výlučne z istiny uplatneného nároku, zaťažil napadnuté rozhodnutie vadami, najmä rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhol, aby súd prvej inštancie zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 26.02.2020 sp. zn. 25Ek/1794/2019. Oprávnený zároveň požiadal o priznanie nároku na náhradu trov konania o podanej sťažnosti v plnom rozsahu.

9. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel súd k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

17. Z obsahu spisu súd zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 17. 10. 2019 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 2.565,28 Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-84 zo dňa 23.05.2016, rozsudku Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-125 zo dňa 14.02.2018 a uznesenia Okresného súdu Komárno, č.k. 8C/52/2016-137 zo dňa 11.09.2019. Ďalej si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie v časti F) formulára (Trovy exekúcie - oprávnený) uplatnil nárok na trovy exekúcie v sume spolu 221,30 Eur vrátane DPH, pozostávajúce zo súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie v sume 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní v sume 204,80 Eur s DPH. Spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil súdu aj predmetné exekučné tituly spolu s doložkami právoplatnosti a vykonateľnosti, Úverovú zmluvu zo dňa 03.12.2007 spolu s Úverovými obchodnými podmienkami oprávneného, výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 29.12.2009. Následne vyššia súdna úradníčka vydala napadnuté uznesenie.

18. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehotá podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

19. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

20. Podľa § 53 ods. 4 veta prvá Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č.655/2004 Z.z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

25. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

26. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššej súdnej úradníčky dospel k záveru, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj

správny právny záver a svoje rozhodnutie správne odôvodnila, preto sudca sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku sudca na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza dôvody, ktoré viedli k zamietnutiu sťažnosti.

27. Sudca rovnako ako konajúca vyššia súdna úradníčka dospel v predmetnej veci k právnemu záveru, že ak sa podaným návrhom na vykonanie exekúcie vymáha istina spoločne s príslušenstvom, tak za tarifnú hodnotu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky možno považovať len istinu a nie aj hodnotu príslušenstva, ako to vyplýva priamo zo znenia uvedeného ustanovenia, na ktoré odkazuje § 199e Exekučného poriadku. Ako vyplýva zo znenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, za príslušenstvom pohľadávky sa považujú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Ustanovenie § 10 ods. 2 vyhlášky hovorí o tarifnej odmene len v súvislosti so samotnou výškou peňažného plnenia alebo cenou vecí alebo práva. V tomto prípade sa cena príslušenstva zahrnie do základu na určenie tarifnej hodnoty len vtedy, ak je príslušenstvo samostatným predmetom poskytovania právnej služby. Takto sa pri peňažných pohľadávkach do tarifnej hodnoty započítavajú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením len vtedy, ak sú ustálené a ku dňu vykonania úkonu právnej služby vyčíslené a samostatne uplatňované. Znamená to, že ich nemožno zahrnúť do základu na určenie výšky tarifnej hodnoty, ak je toto príslušenstvo uplatňované „do budúca“. Uvedený záver súdu podporuje tak, ako uviedla aj konajúca vyššia súdna úradníčka vo svojom rozhodnutí, právna veda (pozri: Vyhláška o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb - Advokátska tarifa, komentár - Fiačan, Kerecman, Baricová, Hellenbart, Sedlačko a kolektív, C.H.BECK 2015, str. 62), ale aj rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (pozri napr.: uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8ECdo 238/2014 zo dňa 28.04.2015, sp. zn. 3 Oboer 134/2015 zo dňa 09.05.2016). Z uvedených dôvodov sa súd nestotožňuje s názorom oprávneného prezentovaným v sťažnosti.

28. Sudca v tejto súvislosti považuje tiež za potrebné vyjadriť sa k základným právnym problémom, ktorý oprávnený v sťažnosti nastolil a to so zreteľom na jeho odôvodnenie teda, či trovy konania sú samostatným nárokom, resp. či sú príslušenstvom pohľadávky a to v nadväznosti na ďalší postup pri výpočte odmeny právneho zastúpenia. V tomto zmysle sudca poukazuje na ustálenú judikatúru slovenských súdov prevzatú z Českej republiky, napr. podľa uznesenia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 5406/2007 zo dňa 25.08.2008, v ktorom uviedol: „Je-li pohľadávka uplatněna u soudu (za takové uplatnění pak lze nepochybně považovat též vymáhání pohledávky cestou soudního výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb.) považuje se nárok na náhradu nákladů řízení za její příslušenství.“ Príslušenstvo pohľadávky nemení svoju podstatu a charakter, či je uplatnené v základnom či exekučnom konaní. Právny záver oprávneného uvedený v sťažnosti a prevzatý z bodu 28 odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017 že „predmetom exekučného konania je však vo všeobecnosti už judikované plnenie a v tomto konkrétnom prípade vymoženie peňažného nároku špecifikovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku“ a preto existuje medzi vyčísľovaním trov základného konania a exekučného konania rozdiel, musí konajúci sudca považovať za konštatáciu, ktorá nebola nijakým spôsobom argumentačne podložená. Navyše musí súd túto konštatáciu považovať za právne nesprávnu. Nárok na peňažné plnenie definovaný za bodkočiarkou §-u 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku nie je možné považovať za predmet výpočtu základu, nakoľko samo obsahuje trovy exekúcie oprávneného. Za použitia základov elementárnej logiky nemôže byť základom pre výpočet trov exekúcie oprávneného to, čo je jeho imanentnou súčasťou, nehovoriac o tom, že by za správnosti použiteľnosti uvedeného ustanovenia ako základu pre výpočet odmeny právneho zastúpenia sa mali účtovať a vymáhať aj trovy z trov exekúcie, čo by bolo v rozpore so základnými princípmi spravodlivosti. Cieľom uvedeného ustanovenia hoci tiež obsahuje slovné spojenie „peňažné plnenie“ nie je nahrádzať, resp. dopĺňať § 10 vyhlášky. Jeho cieľom je len presná špecifikácia vymáhaného nároku so zreteľom na presné vymedzenie predmetu exekúcie vyvierajúci z uplatňovania dispozičnej zásady v exekučnom konaní. Po druhé pokiaľ ide o právny názor oprávneného, že v exekučnom konaní sa jedná o peňažný nárok špecifikovaný v súlade s § 48 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku, musí exekučný súd skonštatovať, že judikovanosť nároku má v exekúcii len ten význam, že uvedený nárok môže byť nútene za asistencie štátnej moci vymáhaný. Inú vlastnosť ako vyššie uvedenú nárok priznaný vykonateľným rozhodnutím nezískava a v tomto zmysle v bazálnom stave sa nijak neodlišuje od predprocesného (hmotnoprávneho) a procesného nároku. Premietnutím tohto záveru, čo je istinou v hmotnoprávnom nároku, zostáva ňou i v judikovanom. To isté platí i pre príslušenstvo pohľadávky. Judikovanosť, resp. nejudikovanosť nároku

v zmysle vyhlášky nie je žiadnou premennou, ktorá by ovplyvňovala výšku základu pre výpočet odmeny právnej služby. Ved' napokon a možno i vo väčšej miere sa účtuje a platí odmena právnej služby mimo rámec konania pred súdmi.

29. K ďalšej námietke oprávneného, ktorá je uvedená v citovanom uznesení sp. zn. 69Ek/7/2017 zo dňa 28.11.2017, že každé plnenie sa rovnako môže skladať z viacerých čiastkových nárokov, ktoré je možné v exekučnom konaní uplatniť aj samostatnými návrhmi na vykonanie exekúcie, súd súhlasí s touto výhradou, že oprávnený by mal tieto čiastkové nároky uplatňovať voči žalovanému, resp. povinnému naraz, ak aj u nich existuje so základným nárokom „actio nata“, teda žalovateľnosť. Ináč povedané exekučný súd chce jednoznačne uviesť, že jednou zo základných zásad civilného procesu je zásada poctivého začatia i vedenia konania (čl. 5 CSP). Možnosti rozdeľovania vymáhaných peňažných plnení viažucich sa k tomu istému nároku (vyplývajúcej z jedného skutkového deja) do viacerých exekúcií súd považuje za nepoctivé a súd to musí bez ďalšieho odmietnuť, ak tu ožaj nie sú relevantné dôvody, pre ktoré žalobca, resp. oprávnený bol donútený ich uplatniť osobitne. Ved' veriteľ môže samostatne na súde dokonca nielen uplatniť viaceré nároky z jedného právneho vzťahu, ale dokonca jeden nárok po častiach, napríklad preto, lebo pri nižších sumách je relatívne vyššia odmena za úkon právnej služby. Takýto špekulatívny postoj je nutné odmietnuť ako správnu právnu argumentáciu. K tomu musí exekučný súd uviesť, že v zmysle článku 5 Civilného sporového poriadku súdne konanie, t. j. i exekučné neslúži k zneužitiu práva, teda žiadne konanie nemôže primárne slúžiť len k získaniu a vymoženiu trov konania (exekúcie). Cieľom súdneho konania je poskytnutie právnej ochrany tým subjektívnym právam alebo právom chráneným záujmom, ktoré boli poškodené alebo ohrozené. K tomu súd poukazuje na bohatú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky i Ústavného súdu Českej republiky k trovám konania pri formulárových žalobách, drobných sporoch a podobne, napr. nález Ústavného soudu ČR z 24. júla 2013 sp. zn. I. ÚS 3344/12, nález Ústavného súdu SR z 25. mája 2010 č. k. III. ÚS 144/2010-26, kde súd odmietol takúto motiváciu vedenia sporu. Z tohto dôvodu súd musí túto námietku oprávneného, ktorej základ je špekulatívny, bez ďalšieho odmietnuť.

30. Na záver ešte sudca podáva vo veci právne stanovisko. To, čo v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky je obsahom právneho pojmu peňažné plnenie, platí aj pre exekučné konanie. Je pritom potrebné vychádzať okrem vyššie uvedeného aj zo vzájomných vzťahov odsekov 2, 3 a 4 § 10 vyhlášky. Pritom tu nejde o formalizmus, ale o zachovanie zdravého rozumu a zmyslu vyhlášky, kde by exekučné konanie aj pri zachovaní polovičnej výšky odmeny v rámci neho bolo napriek svojej formulárovosti a z toho vyplývajúcej v zásade právnej nenáročnosti drahšie ako základné konanie. Porovnaním uvedených odsekov možno jednoznačne skonštatovať, že odsek 4 je lex specialis k odseku 3, ktorý je zase lex specialis k odseku 2 § 10 vyhlášky. Z uvedeného vyplýva, že neexistuje v zmysle vyhlášky žiaden rozdiel pri výpočte tarifnej odmeny v základnom a exekučnom konaní okrem odseku 4, teda v prípade ak predmetom exekúcie je samostatne uplatnené opakujúce sa plnenie. To, čo je opakujúcim sa plnením, zase možno zistiť výkladom § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zhrnutím uvedeného pre výpočet výšky odmeny právnej služby v exekučnom konaní podľa § 10 vyhlášky platí rovnaký model ako pre výpočet v základnom konaní. V tomto zmysle vystáva otázka, čo do výšky peňažného plnenia možno zahrnúť. Súd je toho názoru, že zákonodarca v § 10 ods. 2 vyhlášky mienil stanoviť nejakú určitú veličinu (konštantu) v zmysle zásady predvídateľnosti práva, z ktorej bude možné nielen presne, ale aj predvídateľne určiť výšku odmeny právnej služby. To je možné potvrdiť aj tým, že zákonodarca v uvedenom ustanovení aj definuje to, čo je potrebné rozumieť cenou veci alebo cenou práva pre určenie tarifnej odmeny, teda v žalobe žiadané iné právne dôsledky ako zaplatenie. Pokiaľ je v súdnom konaní vrátane exekučného uplatnené peňažné plnenie, touto jedinou konštantou je výška istina dlhu, resp. dlhov, ak je táto istina súčasťou žalobného, resp. exekučného petitu. Podľa tejto konštanty sa môže riadiť žalobca - žalovaný, resp. oprávnený - povinný. Táto jediná sa v priebehu času nemení a preto je možné z nej jednoznačne a nespochybniteľne ako aj predvídateľne stanoviť výšku odmeny právnej služby a podľa toho sa chovať, ak otázka trov je pre správanie účastníkov konania relevantná. K uvedenému výpočtu podľa istiny postupovala súdna i advokátska prax po celú dobu od prijatia vyhlášky aj vyhlášok, ktoré jej predchádzali. Keďže z vyhlášky nemožno vyvodit' rozdielny postup pri určovaní základu tarifnej odmeny medzi základným a exekučným konaním a vzhľadom na vyššie uvedené, musí exekučný súd skonštatovať, že pri výpočte odmeny právnej služby je potrebné vychádzať len z istiny vymáhaného nároku.

31. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť oprávneného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávneného rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie o podanej sťažnosti sa skončilo zamietnutím sťažnosti oprávneného, nakoľko tento nebol v uvedenej časti konania úspešný, a preto súd rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.